

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát J., proti povinnej **E.**, bývajúcej vo V., o **vymoženie 327,15 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2 Er 933/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. decembra 2012 sp. zn. 24 CoE 24/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie v záhlaví uvedenej sumy s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 13. mája 2011 sp. zn. X. (ďalej len „exekučný titul“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., so sídlom v B.. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Kežmarok (ďalej len „exekučný súd“) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd uznesením z 10. júla 2012 č. k. 2 Er 933/2011-22 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z exekučného titulu vyplynulo, že povinná ním bola zaviazaná na peňažné plnenie z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého jej právnou predchodkyňou oprávnenej (P.) na základe zmluvy o úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy dospel k záveru, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že dojednanie rozhodcovskej doložky v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Nevyhnutným dôsledkom uvedeného je nespôsobilosť rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom pre vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením zo 14. decembra 2012 sp. zn. 24 CoE 24/2012, uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie

exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/, a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) skúmal najprv prípustnosť podaného dovolania a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 361/2012, 6 Cdo 63/2013, 6 ECdo 42/2013, 6 ECdo 53/2013, 6 ECdo 295/2013, 6 ECdo 57/2014, 6 ECdo 109/2014, 3 Cdo 224/2012, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 5 ECdo 4/2013, 7 ECdo 220/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková

